

ИЗХ.№

В-445-
25.03.2019г.

ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КП-953-03-28
дата 26.03.2019 г.

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

На изх.№ КП-953-03-28/21.03.2019 г.

Относно: Становище на ВКС, Наказателна колегия относно проект за Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с писмо от Комисията по правни въпроси на НС на Република България под горния номер, приложено изпращам на Вашето внимание становище на Върховния касационен съд на Република България, Наказателна колегия, относно изпратения ни проект на Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

**ГАЛИНА ЗАХАРОВА
ЗАМЕСТНИК – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС
И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАКАЗАТЕЛНА КОЛЕГИЯ НА ВКС**

СТАНОВИЩЕ

от Върховния касационен съд на Република България

Относно: Проект за Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода.

Върховният касационен съд на РБ депозира становище по необходимостта от въвеждане на Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. в рамките на съгласувателната процедура по реда на чл.32 ал.1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и чл.26 – чл.27 от Закона за нормативните актове по предложения от Министерство на правосъдието законопроект.

Отчитайки, че направените от ВКС предложения в по-голямата им част са съобразени при изготвяне на актуалния проект за Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, нямаме съществени бележки и нови предложения.

Независимо от тази позиция е необходимо да посочим, че все още е налице неяснота в две разпоредби на предложението законопроект.

Първата от тях е чл.8, ал.2, която продължава да въвежда терминологична неяснота за начина, по който следва да бъде въведено понятието „мерки, включващи лишаване от свобода”, използвано в РР 2008/909/ПВР. Начинът, по който то е въведено в разпоредбата на чл.8 ал.2 – „...мярка, включваща задържане...”, вместо „мярка, включваща лишаване от свобода” води до съмнение относно идентичността на това понятие в рамките на целия законопроект. Ето защо предлагаме да се уеднакви начинът, по който понятието ще се въведе в целия закон, за да не предизвиква съмнения относно действителния си смисъл, особено с оглед използването на първия вариант в други закони и в друг смисъл (напр.ЗЕЕЗА).

Втората разпоредба, която намираме, че би създавала сериозни затруднения при прилагането ѝ в предложената редакция е чл.16, ал.2. Неяснота възниква относно органа, който има правомощие да оттегли удостоверението, както и относно механизма, чрез който би могло да се реализира това правомощие. Българският съд може да оттегли удостоверението само когато е компетентен орган на издаващата държава. Когато обаче е компетентен орган на изпълняващата държава, той нито може да оттегли удостоверението от името на компетентния орган на издаващата държава, нито да го принуди сам да стори това. С оглед на това считаме, че този текст се нуждае от по-точна редакция и в тази връзка предлагаме следните варианти:

„ (2) Когато не е постигнато съгласие по ал.1, след оттегляне на удостоверението от компетентния орган на издаващата държава, съдът прекратява производството.”

Или:

„ (2) Когато не е постигнато съгласие по ал.1, съдът прекратява производството и връща удостоверението на издаващата държава”.

В останалата част подкрепяме предложението законопроект.